

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 21Cb/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120214438
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8120214438.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 00 327 646, zastúpeného JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Coryn, s.r.o., so sídlom Jesenná 2686/8, 080 05 Prešov, IČO: 36 510 645, zastúpenému JUDr. Michalom Fecil'ákom, advokátom, Jesenná 8, 080 01 Prešov, o zaplatenie sumy 9.127,55 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 30.12.2020, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 30.12.2020, žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.127,55 eura a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 9.127,55 eura od 18.1.2021 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tak, že Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Coryn, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 36 510 645, proti žalovanému Mesto Prešov a spol. o náhradu za užívanie nehnuteľností s príslušenstvom rozsudkom zo dňa 14.11.2016, sp. zn. 23Co/109/2015 zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29C/11/2011-978 zo dňa 4.2.2015 vo výroku o povinnosti Mesta Prešov zaplatiť žalobcovi 12.345,96 eura s úrokom z omeškania, a to v časti nad sumu 5.940,68 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.900,54 eura od 26.1.2011 do zaplatenia a s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,14 eura od 1.2.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Peter Jarkovský – Coryn, Jesenná 8, Prešov, IČO: 32 923 042, prostredníctvom právneho zástupcu požiadal elektronickou poštou o úhradu sumy vo výške 5.940,68 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.900,54 eur od 26.1.2011 do zaplatenia a s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,14 eura od 1.2.2013 do zaplatenia, a to podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2016 sp.zn. 23Co/109/2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 4.2.2015 č.k. 29C/11/2011-978. Mesto Prešov e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.22 hod. oznámilo na e-mailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove je mesto povinné platiť žalobcovi tak, ako je to uvedené v rozsudku a požiadalo o oznámenie čísla účtu žalobu spoločnosti CORYN, s.r.o., Jesenná 8, 080 05 Prešov. Právny zástupca spoločnosti Coryn s.r.o. e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.31 hod. oznámil mestu číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., na ktorý mal poukázať prisúdenú sumu. Mesto Prešov na základe uvedenej informácie a doručeného rozsudku odvolacieho súdu poslalo dňa 11.1.2017 na účet spoločnosti Coryn, s.r.o. celkovú sumu 9.127,55 eura, t.j. istinu 5.940,68 eura s úrokmi z omeškania všetko podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015. Mesto Prešov e-mailom zo

dňa 17.1.2017 oznámilo na emailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa informácií zo strany právneho zástupcu mesta, vo veci rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/109/2015 podal žiadosť o opravu výroku rozhodnutia v časti identifikácie žalobcu a v prípade, že poukázaná suma mu nepatrí, žiada uvedenú sumu bezodkladne vrátiť. Právny zástupca žalovaného e-mailom zo dňa 18.1.2017 oznámil mestu, že sumu ktorú uhradilo spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradilo správne v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove s tým, že informácie, ktoré dostáva od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce. Krajský súd v Prešove opravným uznesením zo dňa 28.2.2017, č.k. 23Co/109/2015-1176 opravil v záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016 označenie žalobcu nasledovne: Peter Jarkovský – CORYN, Jesenná 8, Prešov, IČO: 32 925 042. Z odôvodnenia opravného uznesenia vyplýva, že uznesením z 26.9.2015 bol namiesto pôvodného žalobcu do konania pripustený nový žalobca. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2017. Vzhľadom na právoplatnosť opravného uznesenia a pripustenie nového žalobcu na miesto pôvodného, Mesto Prešov v súlade s touto opravnou opätovne poukázal dňa 19.5.2017 prisúdenú istinu s úrokmi z omeškania, t.j. sumu 9.305,70 eura už novo označenému žalobcovi. Žalovaná strana podaním zo dňa 15.5.2017 oznámila žalobcovi, že si započítava pohľadávku mesta vo výške 9.127,55 (ktorú jej mesto vyplatilo podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2016) voči pohľadávke, ktorú má táto spoločnosť voči mestu Prešov, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2017, uzatvorenej medzi Petrom Jarkovským ako postupcom a žalovanou spoločnosťou Coryn, s.r.o. Uvedenou zmluvou p. Jarkovský ako vlastník parciel KN – C XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX v kat.úz. Prešov na ulici Pod Skalkou spolu vo výmere 3845 m2 postúpil na žalovanú spoločnosť pohľadávku vo výške 9.425,52 eura, ktorá mala vzniknúť tým, že mesto Prešov užívalo tieto parcely 35 dní v období od 1.4.2017 do 5.5.2017. Mesto Prešov podaním zo dňa 5.6.2017 oznámilo žalovanej strane, že voči žalovanej spoločnosti nemá žiadne dlhy a požiadalo o vrátenie neoprávnene prijatej platby vo výške 9.127,55 eura. Postupca nemohol platne na žalovanú stranu postúpiť pohľadávku, ktorá podľa hmotného práva reálne neexistovala. Žalobca žiada, aby žalovaná strana ako bezdôvodné obohatenie vrátila sumu 9.127,55 eura s 8 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 18.1.2017 do zaplatenia.

3. Okresný súd Prešov vydal dňa 9.7.2021 platobný rozkaz, č.k. 21Cb/129/2020-29, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 9.127,55 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Voči tomuto vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením, v dôsledku čoho bol predmetný platobný rozkaz zo zákona zrušený. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v odpore zo dňa 17.8.2021 voči vydanému platobnému rozkazu, okrem iného uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy vo výške 9.127,55 eura s príslušenstvom na základe skutočnosti, že túto sumu zaplatil žalovanému v zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016, v ktorom bol žalovaný označený ako oprávnený. Pôvodné rozhodnutie bolo neskôr opravným uznesením č.k. 23Co/109/2015-1176 zo dňa 28.2.2017 zmenené tak, že správne mal byť v pôvodnom rozhodnutí ako oprávnený uvedený Peter Jarkovský – CORYN, Jesenná 8, 080 01 Prešov, IČO: 32 925 042. Po právoplatnosti opravného uznesenia žalobca dlžnú sumu podľa pôvodného rozhodnutia následne uhradil subjektu Petrovi Jarkovskému – CORYN, Jesenná 8, 080 01 Prešov, IČO: 32 925 042. Dňa 15.5.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky z toho istého dňa sa stal vlastníkom postúpenej pohľadávky voči žalobcovi vo výške 9.425,52 eura. Na základe uvedeného si žalovaný voči žalobcom uhradenej sume 9.127,55 eura započítal postúpenú pohľadávku a vo zvyšku vyzval žalobcu na jej úhradu. Právny vzťah žalobcu so žalovanými nie je vzťahom, na ktorý by bolo možné aplikovať ustanovenia Zákona č. 513/1991 Zb., inak povedané právny vzťah sporových strán nemožno subsumovať pod žiaden odsek § 261 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka je kogentné. Obsahuje kritéria pre určenie, kedy sa záväzkové vzťahy spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Pokiaľ záväzkový vzťah nevyhovuje týmto kritériám, vzťahuje sa naň úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Pôsobnosť Obchodného zákonníka vymedzená v § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka je daná jednak charakterom subjektov, ktoré do záväzkového vzťahu vstupujú – musí ísť o subjekt verejného práva a podnikateľa, pričom zákon vyslovene vyžaduje splnenie špecifických podmienok na oboch stranách vzťahu, a síce pri subjekte verejného práva musí ísť o záväzkový vzťah týkajúci sa zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky, pričom súčasne pri podnikateľovi právna úprava vyžaduje súvis s jeho podnikateľskou činnosťou. Za vzniknutej právnej situácie je nemožné predstaviť si situáciu, v ktorej by žalobcom nesprávne zaplatené plnenie na základe pôvodného rozhodnutia predstavovalo zabezpečovanie verejných potrieb (napr. verejného osvetlenia) či vlastnej prevádzky (napr. upratovacie služby úradných priestorov žalobcu). Podmienka vyžadovaná § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka

tak na strane žalobcu nie je naplnená a už táto samotná skutočnosť vylučuje aplikáciu Obchodného zákonníka. Uvedené rovnako platí aj na strane žalovaného, na ktorého účet žalobca zaslal plnenie podľa pôvodného rozhodnutia, pretože toto plnenie v žiadnom prípade nesúvisí s jeho podnikateľskou činnosťou. Pre úplnosť je potrebné taktiež poukázať na odôvodnenie pôvodného rozhodnutia, v ktorom Krajský súd v Prešove uvádza, že nárok (pôvodne uplatňovaný žalovaným) je len výkonom práv vlastníka a nie podnikateľskou činnosťou. Plnenie z pôvodného rozhodnutia poukázané nesprávne na účet žalovaného a z takéhoto konania žalobcu vzniknutý právny vzťah teda nemožno posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nárok žalobcu sa javí ako uplatnený po uplynutí premlčacej lehoty. Premlčanie v je v prípadoch bezdôvodného obohatenia (v zmysle právnej kvalifikácie nároku žalobcom podľa žaloby) upravené špecificky v § 106 Zákona č. 40/1964 Zb. V prípade aplikácie dvojročnej premlčacej doby počítanej odo dňa, keď sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, je možné konštatovať, že táto lehota uplynula ku dňu 5.6.2019 alebo ku dňu 5.6.2020, t.j. dva resp. tri roky potom, čo žalobca listom zo dňa 5.6.2017 vyzval žalovaného k vráteniu neoprávnené prijatej platby. Žaloba žalobcom bola na súd doručená dňa 30.12.2020, a teda po uplynutí premlčacej lehoty. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Oprávnené vznesená námietka premlčania má za následok zánik nároku, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno žalobcovi súdne priznať. Premlčaním právo samo o sebe nezánika, len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Právo naďalej existuje, avšak iba vo forme naturálnej obligácie, t.j. dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatňovaného žalobcom. Skutkové tvrdenie o započítaní pohľadávky a následné oznámenie žalobcu zo dňa 5.6.2017 považuje žalovaný za tvrdenia nesúvisiace s predmetom konania. Žalobca v podanej žalobe v žiadnom smere bližšie nevysvetlil, z akých dôvodov by mal mať právny úkon započítania postúpenej pohľadávky relevanciu. Ak tejto skutočnosti pripíšeme relevanciu, tak tá je pre žalobcu negatívna, pretože podanou žalobou si uplatnil voči žalovanému nárok, ktorý už neexistuje, pretože zanikol započítaním, a to momentom ich stretnutia, či sa to žalobcovi páči alebo nie. Ak na základe vznesenej námietky premlčania súd zistí, že nárok je premlčaný, z hľadiska procesnej ekonomie už súd neskúma samotné meritum veci.

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.9.2022 č.k. 21Cb/129/2020-82 žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Proti tomuto rozsudku, a to proti II. výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na základe tohto odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.1.2023 č.k. 6Cob/6/2023-105 zrušil predmetný rozsudok v jeho napadnutej časti výroku II. o trovách konania a v rozsahu tohto zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania. Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia, okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie nepoužitie aplikácie ust. § 257 CSP vôbec neodôvodnil. Uvedené je zarážajúce najmä s poukazom na skutočnosť, že žalobca svoj nárok vo veci samej odvíjal od tých istých skutočností, pre ktoré by podľa svojho vyjadrenia nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania, a to, že v čase, keď zaslal peňažné prostriedky žalovanému, nemal vedomosť o tom, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na inú - tretiu osobu, ktorá je personálne prepojená so žalobcom, a to nielen v osobe jediného spoločníka konateľa, ale aj v osobe rovnakého právneho zástupcu. Rovnako súd nezohľadnil pri rozhodovaní o aplikácii ust. § 257 CSP, ani tú okolnosť, že žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že tento nárok žalobcu neexistoval z dôvodu, že bol už premlčaný. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť argumenty žalobcu pri aplikácii ust. § 257 CSP a až v prípade, ak zistí, že aplikácia tohto ustanovenia neprichádza do úvahy ani z časti, opätovne rozhodne o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Podstatným preto pri rozhodnutí o možnej aplikácii ust. § 257 CSP sa odvolaciemu súdu javí náležité zistenie skutkového stavu (už aj s poukazom na argumentáciu žalovaného v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu), najmä pokiaľ sa týka okolnosti, za ktorých žalobca - Mesto Prešov v čase, keď právny zástupca žalovaného žiadal poukázanie prisúdenej istiny na účet malo, resp. mohlo mať Mesto Prešov malo vedomosť o rozhodnutí o pripustení nového žalobcu namiesto pôvodného žalobcu (Coryn, s.r.o.) ako aj následnému potvrdeniu o správnosti tejto úhrady zo strany žalovaného, t. j. či bol žalovaný uvedený do omylu. Je potrebné, aby súd prvej inštancie náležite zistil, či Mesto Prešov bolo, tak ako to tvrdí v podanom odvolaní, uvedené do omylu pri realizácii úhrady zo strany žalovaného, alebo naopak, tak ako to tvrdí žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu

Mesta Prešov, toto malo dostatočný časový priestor na zistenie o tom, kto je oprávnený prijať úhradu. Podstatným je tiež zistenie či skutočne právny zástupca žalovaného e-mailom dňa 18.1.2017 potvrdil žalobcovi, že sumu, ktorú uhradil od spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradil správne, ako aj to, či tým istým e-mailom žalovaný poprel informácie právneho zástupcu žalobcu označených za zavádzajúce. V skratke povedané, úlohou súdu prvej inštancie bude, na rozdiel od konania vo veci samej, kde ako prejudiciálnu otázku posudzoval vznesenú námietku premlčania žalovaným, posúdiť, či k omylu, pokiaľ sa týka platby, došlo v dôsledku konania žalovaného, resp. v dôsledku nedbanlivosti na strane žalobcu tak, ako to uvádzal žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vec opätovne prejednal, a to v rozsahu naznačenom odvolacím súdom, teda v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o náhrade trov tohto konania.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.3.2023, okrem iného uviedol, že odvolací súd v uznesení v bode 33 odôvodnenia, okrem iného uviedol „úlohou súdu prvej inštancie bude, na rozdiel od konania vo veci samej, kde ako prejudiciálnu otázku posudzoval vznesenú námietku premlčania žalovaným, posúdiť, či k omylu, pokiaľ sa týka platby, došlo v dôsledku konania žalovaného, resp. v dôsledku nedbanlivosti na strane žalobcu tak, ako to uvádzal žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.“ Žalobca trvá na dôvodoch ktoré uviedol vo svojom odvolaní zo dňa 06.12.2022. Zároveň k uvedeným dôvodom uvádza. Zo spisu tunajšieho súdu zn. 29C/11/2011 vyplýva, že dňa 14.11.2016 sa na odvolacom súde konalo pojednávanie a v zápisnici z pojednávania pred odvolacím súdom je ako žalobca označená spoločnosť Coryn, s. r. o. a nie Peter Jarkovský-CORYN. V záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2016 č. k. 23Co/109/2015-1099 bol ako žalobca označená spoločnosť CORYN, s. r. o.. Rozsudok bol doručovaný na sídlo uvedenej spoločnosti. V spise zn. 29C/11/2011 sa nachádza podanie zo dňa 09.01.2017 z obsahu ktorého je zrejmé, že bola podaná žiadosť o opravu chyby v písaní i rozsudku Krajského súdu v Prešove spočívajúca v nesprávnom označení žalobcu. Tak ako to už bolo uvedené v odvolaní žalobcu zo dňa 06.12.2022 Mesto Prešov e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.22 hod. oznámilo na e-mailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove je mesto povinné platiť žalobcovi tak, ako je to uvedené v rozsudku a požiadalo o oznámenie čísla účtu žalobcu spoločnosti CORYN, s.r.o., Jesenná 8, 080 05 Prešov. Právny zástupca spoločnosti Coryn s.r.o. e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.31 hod. oznámil mestu číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., na ktorý mal poukázať prisúdenú sumu. Mesto Prešov na základe uvedenej informácie a doručeného rozsudku odvolacieho súdu poslalo dňa 11.1.2017 na účet spoločnosti Coryn, s.r.o. celkovú sumu 9.127,55 eura, t. j. istinu 5.940,68 eura s úrokmi z omeškania všetko podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015. Z uvedeného je zrejmé, že ak v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove uznesením zo dňa 26.09. 2016 bola pripustená zmena na strane žalobcu a uznesenie o pripustenej zmene na strane žalobcu bolo doručené právneho zástupcovi žalobcu, potom oznámenie čísla účtu spoločnosti CORYN s. r. o. zo strany právneho zástupcu bez upozornenia na nesprávnosť označenia žalobcu v záhlaví rozsudku bolo v rozpore s v advokátskou etikou. Uvedený záver potvrdzuje aj nasledovná e-mailová komunikácia. Mesto Prešov e-mailom zo dňa 17.1.2017 oznámilo na emailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa informácií zo strany právneho zástupcu mesta, vo veci rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015 podal žiadosť o opravu výroku rozhodnutia v časti identifikácie žalobcu a v prípade, že poukázaná suma mu nepatrí, žiada uvedenú sumu bezodkladne vrátiť. Právny zástupca žalovaného e-mailom zo dňa 18.1.2017 oznámil mestu, že sumu ktorú uhradilo spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradilo správne v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove s tým, že informácie, ktoré dostáva od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaná strana napriek upozorneniu na nesprávnosť označenia žalobcu a poukázania istiny s príslušenstvom utvrdzovala mesto v správnosti vyplatenia prisúdenej sumy. Konanie žalovanej spoločnosti vzhľadom na všetky súvislosti posudzovanej veci je dôvodné hodnotiť ako nepoctivé a odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 13.3.2023, okrem iného uviedol, že v prejednávanej právnej veci je po uznesení Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „KS PO“) č. k. 6 Cob 6/2023-105 z 26.01.2023 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie“) potrebné rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. KS PO uložil súdu prvej inštancie, aby sa v novom konaní a rozhodnutí vysporiadal s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k § 257 Zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „CSP“) a k možnostiam jeho použitia. Žalovaný má za to, že pôvodný výrok OS PO o náhrade trov konania bol správny, pretože vo veci naozaj nie sú splnené podmienky na aplikovanie § 257 CSP. Nakoľko však KS PO v zrušujúcom uznesení

považoval za podstatné náležite zistiť skutkový stav a vysporiadať sa s argumentáciou sporových strán, žalovaný poukazuje na nasledovné: Podľa § 255 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 257 CSP: Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít vyplýva, že § 257 CSP je aplikovateľný na situácie, v ktorých je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, dostal náhradu trov konania, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Použitie § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982). Pokiaľ ide o možnosti použitia § 257 CSP, tak aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktorú náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Použitie uvedeného ustanovenia musí vždy zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočnú povahu. Nepriznanie náhrady nákladov konania nemožno odôvodniť len všeobecným záverom hodnotiacim význam rozhodovania o určitom nároku. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk žalovaný poukazuje na nasledovné skutočnosti: Skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa. V súvislosti s vyššie uvedenými ustanoveniami CSP a požiadavkou KS PO týkajúcou sa zistenia skutkového stavu, žalovaný poukazuje na skutočnosti vyplývajúce z konania vedeného na OS PO pod sp. zn. 29 C 11/2011 a na KS PO pod sp. zn. 23 Co 109/2015, ktoré konanie a jeho závery tvoria základ skutkového stavu, z ktorého žalobca v prejednávanej právnej veci odvodzoval svoj nárok, a síce: a) v konaní na OS PO vedenom pod sp. zn. 29 C 11/2011 vystupovalo mesto Prešov v procesnom postavení žalovaného v 1. rade, pričom jeho právnym zástupcom, totožne ako v riešenej veci, bol JUDr. Alojz Naništa; v konaní na OS PO vedenom pod sp. zn. 29 C 11/2011 vydal súd meritórny rozsudok dňa 04.02.2015, proti ktorému sa odvolal pôvodný žalobca – spoločnosť Coryn, s.r.o. dňa 19.02.2015 a žalovaný v 1. rade – mesto Prešov dňa 19.02.2015; c) dňa 20.04.2015 došlo zo strany pôvodného žalobcu – spoločnosti Coryn, s.r.o. k návrhu na zmenu účastníka konania, keďže nárok uplatňovaný v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 z dôvodu postúpenia pohľadávky prešiel na Petra Jarkovského – CORYN; d) dňa 05.05.2015 OS PO vyzval spoločnosť Coryn, s.r.o. na predloženie Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko v návrhu na postúpenie pohľadávky zo dňa 20.04.2015 spoločnosť Coryn, s.r.o. súdu predložila oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré však (omylom) nebolo adresované mestu Prešov, ale tretiemu subjektu; e) spoločnosť Coryn, s.r.o. dňa 13.05.2015 predložila OS PO v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.04.2015 (doručené mestu Prešov dňa 12.05.2015), spoločne so Zmluvou o postúpení pohľadávky z 01.04.2015; f) o zmene účastníka konania na strane žalobcu rozhodol následne KS PO uznesením č. k. 23 Co 109/2015-1079 zo dňa 26.09.2016, ktoré bolo stranám konania (teda aj mestu Prešov) doručované v listinnej podobe prostredníctvom pošty; g) v merite veci, o odvolaní strán sporu proti rozsudku OS PO zo dňa 04.02.2015, rozhodol KS PO rozsudkom sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016, v záhlaví ktorého KS PO nezohľadnil zmenu v osobe žalobcu. Z vyššie uvedených skutočností podľa žalovaného celkom jednoznačne vyplýva, že samotné mesto Prešov malo minimálne odo dňa 12.05.2015 informáciu o skutočnosti, že nárok priznaný v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 má plniť novému vlastníkovi pohľadávky – Petrovi Jarkovskému – CORYN (postupníkovi). Minimálne odo dňa 12.05.2015 tak priamo mesto Prešov (nesprostredkované) disponovalo informáciou o tom, že akýkoľvek nárok priznaný v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 má plniť postupníkovi. O tom, komu má mesto Prešov plniť súdom priznaný nárok bolo (malo byť) tiež informované sprostredkované, prostredníctvom jeho právneho zástupcu v konaní sp. zn. 29 C 11/2011, pretože tento mal (musel mať) vedomosť o vydaní uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23 Co 109/2015 z 26.09.2016, nakoľko toto uznesenie bolo stranám konania riadne doručované koncom 09/2016, resp. začiatkom 10/2016. S ohľadom na vyššie uvedené je akékoľvek poukazovanie žalobcu na emailovú komunikáciu či chyby v písaní rozsudku KS PO irelevantné, pretože o postúpení pohľadávky na Petra Jarkovského - CORYN malo mesto Prešov priamu (nesprostredkovanú) informáciu odo dňa 12.05.2015 (viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016) a o formálnej procesnej zmene v osobe žalobcu na základe uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23 Co 109/2015 z 26.09.2016 mal vedomosť začiatkom 10/2016, kedy mu bolo predmetné uznesenie, prostredníctvom

jeho právneho zástupcu, doručené. Mesto Prešov preto celkom jednoznačne malo (mohlo) zosúladiť svoje interné procesy tak, aby po vydaní rozsudku KS PO sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016 výslovne nepožadovalo číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., ktorá v konaní už nevystupovala (pozri mail mesta Prešov zo dňa 11.01.2017). To, že právny zástupca žalovaného obratom mestu Prešov oznámil číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o. (teda údaj, o ktorého poskytnutie bol mestom Prešov požiadany) predsa nemôže byť považované za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože mesto Prešov preukázateľne malo (priamo a aj sprostredkovaním) vedomosť o skutočnosti, že plnenie priznané KS PO rozsudkom sp. zn. 23 Co 109/2015 má plniť Petrovi Jarkovskému – CORYN. Na vyššie uvedenom nič nemení ani email právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.01.2017, pretože tento email objektívne nemal (nemohol mať ku dňu 11.01.2017) žiaden vplyv na skutočnosť, že mesto Prešov zaplatilo žalovanú sumu nesprávnemu subjektu. Vplyv predmetného emailu zo dňa 18.01.2017 bol zo strany konajúceho súdu posúdený v rozsudku sp. zn. 21 Cb 129/2020 zo dňa 22.09.2022 a toto posúdenie možno jednoznačne označiť za správne. Pokiaľ teda žalobca poukazuje na skutkové okolnosti, a síce, že v čase, keď zaslal peňažné prostriedky žalovanému, nemal vedomosť o tom, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na inú - tretiu osobu, ktorá je personálne prepojená so žalobcom, a to nielen v osobe jediného spoločníka konateľa, ale aj v osobe rovnakého právneho zástupcu (pozri aj bod 27 zrušujúceho uznesenia KS PO), tak v zmysle vyššie uvedeného ide zo strany JUDr. Naništu o zjavne nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie, pretože oznámenie o postúpení pohľadávky bolo mestu Prešov preukázateľne doručené už dňa 12.05.2015, teda viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016, v ktorého záhlaví figuroval ešte pôvodný žalobca. Podľa žalovaného je potrebné dať opätovne do pozornosti skutočnosť, že žaloba žalobcu bola v prejednávanej právnej veci zamietnutá z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku. Správanie žalovaného nemalo absolútne žiaden vplyv na nespochybniteľný fakt, že žalobca, resp. jeho právny zástupca, podal žalobu vo veci samej oneskorene, po uplynutí premlčacej lehoty (v zmysle odôvodnenia rozsudku OS PO sp. zn. 21 Cb 129/2020 zo dňa 22.09.2022), podľa ktorého premlčacia lehota začala mestu Prešov plynúť najneskôr od 18.04.2017, t. j. od právoplatnosti opravného uznesenia KS PO. Subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 18.04.2019. Žaloba žalobcu bola na súd doručená dňa 30.12.2020, a teda po uplynutí premlčacej lehoty. 16. Mesto Prešov, v zmysle listiny – plnomocenstva predloženého spoločne s návrhom na vydanie platobného rozkazu, udelilo splnomocnenie na zastupovanie v riešenej právnej veci svojmu právnenému zástupcovi dňa 22.02.2019. Inak povedané, splnomocnenie zo strany mesta Prešov bolo udelené v čase, kedy jeho nárok (vychádzajúc z dátumu, ktorý určil OS PO v napadnutom rozsudku, t. j. 18.04.2017) premlčaný nebol. Pokiaľ teda žalobca poukazuje na skutkové okolnosti, ktoré považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa, tak žalovaný uvádza, že emailová konverzácia, či nezrovnalosti v hlavičke rozsudku KS PO nemali absolútne žiadny vplyv na skutočnosť, že: a) žalobca od 18.04.2017 (od kedy začala plynúť premlčacia lehota) mal dostatok času podať vo veci žalobu včas a ustrážiť si premlčanie; b) žalobca sa od výzvy na vrátenie prijatej platby zo dňa 05.06.2017 vo veci nesprával s opatnosťou riadneho hospodára (práva patria bdelym), keď od tejto výzvy do udelenia splnomocnenia právnenému zástupcovi (dňa 22.02.2019) vyčkával približne 20 mesiacov a následne od udelenia splnomocnenia do podania žaloby dňa 30.12.2020 vyčkával ďalších 22 mesiacov, v dôsledku čoho OS PO vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú. Žalovaný tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca voči napadnutému rozsudku podal odvolanie len čo do výroku o nároku na náhradu trov konania. Výrok o zamietnutí žaloby žalobca nerozporoval, preto možno konštatovať, že žalobca je s výsledkom sporu v merite veci stotožnený. Žalobca nerozporoval ani plný úspech žalovaného vo veci samej, na ktorom základe OS PO priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Skutočnosti uvedené v tejto časti vyjadrenia žalovaného celkom jednoznačne svedčia o tom, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko jednak bol žalovaný v prejednávanej právnej veci plne úspešný a zároveň v konaní neexistujú výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých by bolo možné uplatniť ustanovenie § 257 CSP. V prejednávanej právnej veci podľa žalovaného neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd nemal žalobcu (ako zjavne neúspešnú stranu sporu) zaviazať, aby žalovanému uhradil vzniknuté trovy konania. Nakoľko však ani odvolací súd a ani súd prvej inštancie doposiaľ nezisťoval majetkové pomery strán sporu, žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v zmysle voľne dostupných analytických údajov zverejňovaných spoločnosťou FinStat s.r.o, sa v posledných 3 rokoch nachádza v strate. Naopak, celkový príjem mesta Prešov na rok 2022 predstavuje sumu 109.000.782 eur a celový majetok žalobcu, ktorý je v účtovných (nie trhových) cenách podľa záverečného účtu za rok 2021 (k 31.12.2021) bol výške 296.224.452,38,- eur. Majetkové pomery strán sporu teda odôvodňujú aplikovať postup podľa § 255 (1) CSP a opodstatnene vylučujú aplikáciu § 257 CSP. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej

a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zásada úspechu v spore sa premieta v § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana vynaložila, ale iba trov konania vymedzených v § 251 CSP. To znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Je to tak preto, že strana v spore neúspešná mohla súdnemu konaniu predísť a nemusela hájiť svoje práva v súdnom konaní a tým, že trvala na tom, aby vo veci rozhodol súd, čím nielen sebe, ale aj protistrane spôsobila súdne trovy. V súvislosti s vyššie uvedeným žalovaný uvádza, že v prejednávanej právnej veci vzniesol námietku premlčania, ktorú OS PO vyhodnotil ako dôvodnú. V tejto rovine žalovaný dopriňa, že nesporným faktom (o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté) je práve skutočnosť, že v prejednávanej právnej veci sa žalobca (zastúpený advokátom) domáhal už premlčaného nároku, pričom žalovanému vznikli zbytočné výdavky vynaložené v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva v konaní pred súdom, pretože žalobcov nárok sa v dôsledku premlčania stal naturálnou obligáciou, ktorej sa žalobca nemohol úspešne domôcť v súdnom konaní, čím žalobca procesne zapríčinil trovy konania žalovanému, ktorému následne patrí nárok na náhradu trov konania. Keďže pomer (miera) úspechu je vo všeobecnosti základným meradlom pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov, tak ak mala určitá strana plný úspech v spore (v našom konkrétnom prípade žalovaný), prizná sa jej celá náhrada trov konania. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania má teda zásadný vplyv pomer úspechu konkrétnej sporovej strany voči protistrane. Plný úspech v konaní sa v spore zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech vo veci môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritorneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá, čo je aj prípad v prejednávanej právnej veci. S poukazom na skutočnosti uvedené v predmetnom vyjadrení tak žalobca zotrváva v presvedčení, že OS PO v pôvodnom rozsudku rozhodol nesprávne, a tiež, že vo veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by nárok na náhradu trov konania nemal byť priznaný žiadnej sporovej strane. Žalovaný poukazuje na to, že jediná skutočnosť, ktorá mala a má vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je to, že žalobca svoj nárok neuplatnil skôr, pričom ho evidentne uplatniť mal a mohol. S poukazom na zásadu vigilanti bus iura scripta sunt žalobca dodáva, že nebalosť žalobcu pri uplatňovaní svojich práv nemôže byť považovaná za okolnosť hodnú osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Nakoľko sa žalobca svojho nároku domáhal až po jeho premlčaní, kedy premlčaný nárok po vznesení námietky premlčania priznať nemožno, žalovanému zapríčinil celkom zbytočné výdavky, ktoré by mu však nevznikli ak by tu nebolo vedené konanie pred súdom. Berúc do úvahy jednotlivé okolnosti prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci samej, ale i okolnosti na strane sporových strán, a nielen toho, kto sa použitia § 257 CSP domáha (mesto Prešov), ale aj na strane toho, komu by inak jednoznačne patriaci nárok nemal byť priznaný (žalovaný), žalovaný uzatvára, že po ňom nemožno spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech. Pokiaľ by vo veci došlo k aplikácii § 257 CSP, išlo by jednoznačne o nespravodlivé rozhodnutie, pretože v konaní neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné označiť za výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa. V súvislosti s vyššie uvedeným preto žalovaný navrhol, aby mu OS PO priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.5.2023, okrem iného uviedol, že žalovaná strana v podaní zo dňa 13.03.2023 v bode 8 sumarizuje skutkové okolnosti, z ktorých dospieva ku skutkovému zisteniu, že Mesto Prešov minimálne odo dňa 12.05.2015 disponovalo informáciou, že má plniť novému vlastníkovi pohľadávky. Namieste je dôvodné skonštatovať, že ak to malo vedieť mesto, tak nepochybné túto vedomosť mala aj žalovaná strana. Napriek tejto vedomosti žalovaná spoločnosť elektronickou poštou podala žiadosť o úhradu sumy v zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co109/2015, 23Co/110/2015, 23Co111/2015. Na žiadosť mesta žalovaná strana e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.31 hod. oznámila mestu číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o.. Žalovaná strana opäť e-mailom zo dňa 18.01.2017 o 9:53 hod. vo veci oznámenia čísla účtu spol. CORYN, s. r. o. , uviedla mestu „sumu, ktorú ste uhradili spoločnosti Coryn, s. r. o. ste uhradili správne subjektu v zmysle právoplatného rozsudku KS PO. Informácie, ktoré dostávate od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce.“

Z ustanovenia § 221 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, Tak ako to už bolo vyššie uvedené zo skutkových okolností opísaných žalovanou stranou vyplynulo, že vedela o postúpení pohľadávky na inú osobu, napriek tomu ubezpečovala žalobcu, že sumu, ktorú zaplatil, zaplatil správne subjektu. Ak žalovaná strana neuviedla žalobcu do omylu nesporne využila omyl žalobcu. Táto skutočnosť je dôvodom hodným osobitného zreteľa na postup súdu podľa § 257 CSP. Žalovaná strana poukazuje na voľne dostupné analytické údaje zverejňované spoločnosťou FinStat podľa ktorých sa v posledných 3 rokoch nachádza v strate. Z údajov zverejnených spoločnosťou FinStat za rok 2021 okrem iného vyplýva, že žalovaná spoločnosť vykazovala aktíva vo výške 629 237 eur, vlastný kapitál vo výške 37 379,- eur, bez dlhov a nedoplatkov na daniach. Žalovaná strana opomenula k svojim majetkovým pomerom uviesť, že je vlastníkom viacerých nehnuteľností zapísaných napr. na LV č.XXX k. ú. Haniska, LV č. XXXX k. ú. Prešov.

9. V priebehu dokazovania súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to konkrétne Rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016, žiadosti o zaplatenie, e-mailu zo dňa 11.2.2017, platobného poukazu, e-mailovej komunikácie zo dňa 17.1. a 18.1.2017, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2017 č.k. 23Co/109/2015-1176, Oznamenia o postúpení pohľadávky, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2017, Podania zo dňa 5.6.2017, platobného rozkazu, Odporu zo dňa 17.8.2021 voči vydanému platobnému rozkazu, Uznesenia Najvyššieho súd SR sp.zn. 4Cdo/161/2020 zo dňa 29.1.2022, Odvolania žalobcu zo dňa 6.12.2022 proti rozsudku, Vyjadrenia žalovaného zo dňa 24.1.2023 k odvolaniu žalobcu, Vyjadrenia žalobcu zo dňa 7.3.2023, Vyjadrenia žalovaného zo dňa 13.3.2023, Vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.5.2023, Rozsudku OS PO sp. zn. 29 C 11/2011 zo dňa 04.02.2015, Odvolania spoločnosti Coryn, s.r.o. zo dňa 19.02.2015, Odvolanie mesta Prešov zo dňa 19.02.2015, Návrhu spoločnosti Coryn, s.r.o. zo dňa 20.04.2015, Výzvy OS PO sp. zn. 29 C 11/2011 zo dňa 05.05.2015, Predloženia listín spoločnosti Coryn, s.r.o. zo dňa 13.05.2015, Oznamenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.04.2015 doručeného mestu Prešov dňa 12.05.2015, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.04.2015, Uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 26.09.2016, Grafického znázornenia zisku spoločnosti Coryn s.r.o. z portálu finstat.sk, Uznesenia MsZ mPO zo dňa 22.02.2023 o návrhu rozpočtu mesta Prešov na rok 2023, Záverečného účtu mesta Prešov za rok 2021 (výňatku), ako aj ďalšieho spisového materiálu a na základe takto vykonaného dokazovania, ako aj s prihliadnutím na príslušné ustanovenia Civilného sporového poriadku dospel k nasledujúcim záverom:

10. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 dos. 3 a § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalovaného vo veci rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania jednoznačne svedčia o tom, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko jednak bol žalovaný v prejednávanej právnej

veci plne úspešný a zároveň v konaní neexistujú výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých by bolo možné uplatniť ustanovenie § 257 CSP. Skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP.

17. Súd má za to, že rozhodujúcou skutočnosťou pri rozhodovaní o náhrade trov tohto konania nie je tá skutočnosť, že došlo k vyplateniu sumy 9.127,55 eura bez právneho dôvodu zo strany žalobcu v prospech žalovaného (rozhodujúce teda nie sú ani okolnosti za ktorých k tomu došlo), ale rozhodujúcou je tá skutočnosť ako žalobca pristupil k vymáhaniu svojho nároku na vydanie bez dôvodného obohatenie, ktoré spočívalo vo vyplatení sumy 9.127,55 eura žalovanému bez právneho dôvodu. Konkrétnou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá má vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov tohto konania je tá skutočnosť, že žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnil skôr v rámci premlčacej doby, pričom ho evidentne uplatniť mal a mohol. Konajúci súd súhlasí s názorom žalovanej strany, že nedbalosť žalobcu pri uplatňovaní svojich práv nemôže byť považovaná za okolnosť hodnú osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Pravoplatným rozhodnutím súdu už bolo prejednané, že žalobca sa svojho nároku domáhal až po jeho premlčaní, kedy premlčaný nárok po vznesení námietky premlčania nebolo možné súdom priznať. Žalobca tak žalovanému zapríčinil celkom zbytočné výdavky, ktoré by mu však nevznikli, ak by tu nebolo vedené konanie pred súdom.

18. Okolnosti, za ktorých došlo k samotnému vyplateniu sumy 9.127,55 eura bez právneho dôvodu, neboli už pre rozhodnutie súdu o náhrade trov tohto konania podstatné a rozhodujúce. Žalobca bol v merite veci neúspešný v priamej príčinnej súvislosti s tým, že svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde až po uplynutí premlčacej doby. Ak by ho bol uplatnil v rámci tejto premlčacej doby, bol by bezpochyby plne úspešný.

19. Napriek uvedenému v predchádzajúcom odseku, považuje súd za potrebné v súvislosti s okolnosťami vyplatenia predmetnej sumy bez právneho dôvodu uviesť, že Mesto Prešov malo minimálne odo dňa 12.05.2015 informáciu o skutočnosti, že nárok priznaný v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 má plniť novému vlastníkovi pohľadávky – Petrovi Jarkovskému – CORYN (postupníkovi). Minimálne odo dňa 12.05.2015 tak priamo Mesto Prešov (nesprostredkované) disponovalo informáciou o tom, že akýkoľvek nárok priznaný v konaní sp. zn. 29 C 11/2011 má plniť postupníkovi. O tom, komu má mesto Prešov plniť súdom priznaný nárok bolo (malo byť) tiež informované sprostredkované, prostredníctvom jeho právneho zástupcu v konaní sp. zn. 29 C 11/2011, pretože tento mal (musel mať) vedomosť o vydaní uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23 Co 109/2015 z 26.09.2016, nakoľko toto uznesenie bolo stranám konania riadne doručované koncom septembra 2016, resp. začiatkom októbra 2016. S ohľadom na vyššie uvedené je akékoľvek poukazovanie žalobcu na e-mailovú komunikáciu či chyby v písaní rozsudku KS PO irelevantné, pretože o postúpení pohľadávky na Petra Jarkovského - CORYN malo mesto Prešov priamu (nesprostredkovanú) informáciu odo dňa 12.05.2015 (viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016) a o formálnej procesnej zmene v osobe žalobcu na základe uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23 Co 109/2015 z 26.09.2016 mal vedomosť začiatkom septembra 2016, kedy mu bolo predmetné uznesenie, prostredníctvom jeho právneho zástupcu, doručené. Mesto Prešov preto celkom jednoznačne malo (mohlo) zosúladiť svoje interné procesy tak, aby po vydaní rozsudku KS PO sp. zn. 23 Co 109/2015 zo dňa 14.11.2016 výslovne nepožadovalo číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., ktorá v konaní už nevystupovala. To, že právny zástupca žalovaného obratom mestu Prešov oznámil číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o. (teda údaj, o ktorého poskytnutie bol mestom Prešov požiadany) nemôže byť považované za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože mesto Prešov preukázateľne malo (priamo a aj sprostredkované) vedomosť o skutočnosti, že plnenie priznané KS PO rozsudkom sp. zn. 23 Co 109/2015 má plniť Petrovi Jarkovskému – CORYN. Na vyššie uvedenom nič nemení ani e-mail právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.01.2017, pretože tento e-mail objektívne nemal (nemohol mať) ku dňu 11.01.2017) žiaden vplyv na skutočnosť, že mesto Prešov zaplatilo žalovanú sumu nesprávnemu subjektu. K plneniu bez právneho dôvodu zo strany žalobcu došlo jednoznačne jeho vlastným zavinením, zrejme v dôsledku nekoordinovaných postupov medzi ekonomickým a právnym oddelením žalobcu. K zavádzajúcemu postupu zo strany právneho zástupcu žalovaného, ktorý je obsiahnutý v jeho e-maily zo dňa 18.1.2017, došlo nepochybne až následne po tom čo žalobca bez právneho dôvodu už žalovanému vyplatil dňa 11.1.2017 sumu 9.127,55 eura. Na už zrealizované plnenie bez právneho dôvodu nemal e-mail zo dňa 18.1.2017 žiadny vplyv. Navyše, ak by žalobca pristupoval zodpovedne a koordinovane k úhradu súdom uloženej povinnosti, vôbec by k plneniu bez právneho dôvodu nedošlo. Nezodpovedne

a nekoordinovane však postupoval následne, a to v prípade vymáhania svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takého opakované nedbalé postupy žalobcu v žiadnom prípade nemôžu byť vyhodnotené súdom ako dôvody hodného zreteľa, pre ktoré súd žalovanému ako úspešnej sporovej strane v danom konkrétnom prípade neprizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Správanie žalovaného nemalo žiaden vplyv na nespochybniteľný fakt, že žalobca, resp. jeho právny zástupca, podal žalobu vo veci samej oneskorene, po uplynutí premĺčacej lehoty.

20. Pokiaľ ide o možnosti použitia § 257 CSP, tak aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Použitie uvedeného ustanovenia musí vždy zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočnú povahu. S poukazom na uvedené má súd za to, že skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 257 CSP, preto o nároku na náhradu trov tohto konania opätovne rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresný súd Prešov v lehote 15 dní od jeho doručenia. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len

do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.